Dosarul Nr. 5r-126/25
4-25057148-46-5r-25702025

H O T Ă R Â R E

04 iunie 2025 mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central
Instanța în componența:
Președintelui de ședință: Cristina Botnaru
Grefierului: Alina Bordian
Cu participarea:
Avocatului: Sergiu Prodan

a examinat în ședința de judecată publică cauza contravențională în baza contestației depuse de către Munteanu Svetlana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 11.04.2025.

Cauza parvenită spre examinare la 25.04.2025 și examinată în termen rezonabil de până la 04.06.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Circumstanțele constatate în judecarea cauzei:

La data de 11.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, subofițer superior al SS-5 Stoicani, Costin Petrea în privința lui Munteanu Svetlana a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.47[1] Cod Contravențional pentru faptul că, Munteanu Svetlana în perioada anului 2024 având calitatea de alegător cu drept de vot a pretins și acceptat mijloace bănești de la reprezentanții Blocului „Victoria- Pobeda”, prin intermediul contului bancar eliberat de „PSB Bank” din Federația Rusă, care nu i se cuvin în schimbul efectuării unor drepturi de vot în anul 2024.

Prin decizia agentului constatator din 11.04.2025 Munteanu Svetlana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 500 u.c. echivalentul a 25 000,00 lei.

Nefiind de acord cu constatările agentului constatator din conținutul procesului-verbal și decizia de sancționare emisă în baza art. 47[1] Cod contravențional, Munteanu Svetlana, la data de 22.04.2025, sub nr. 2570 a înregistrat contestația sa la IP Soroca.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 11.04.2025 în s. Redi-Cerețnovăț, r. Soroca agentul constatator ar fi stabilit precum că, ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional şi alegerile prezidențiale din 20.10.2024, invocând că ea ar fi acceptat și o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anumit fel, în favoarea unui bloc politic. A mai subliniat că, cu procesul verbal a luat cunoștință la data de 17.05.2025 iar pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă, respectiv, nu este de acord cu procesul-verbal şi Decizia de

sancționare, consideră că au fost adoptate contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt, cu prezentarea probelor adăugătoare și o referință mai detaliată în procesul de judecată.

Petiționara Munteanu Svetlana în ședința de judecată nu s-a prezentat deși a fost citată în mod legal, fapt confirmat prin screen shot din mesaje al telefonului (f.d.30), astfel, ținând cont de prevederile art. 455 Cod contravențional inclusiv și de opinia participanților la proces, în deosebi cea a apărătorului său, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa ei.

În ședința de judecată avocatul Prodan Sergiu acționând în baza mandatului cu nr.2196794 din 04.06.2025 a susținut contestația depusă de Sugailo Margareta totodată a depus pledoaria pe marginea contestației prin care ultimul și-a manifestat dezacordul cu procesul-verbal și decizia agentului constatator indicând că, contravenienta Sugailo Margareta a fost acuzată că, în cursul anului 2024, având calitatea de alegător cu drept de vot, ar fi pretins sau acceptat mijloace bănești prin intermediul contului bancar deschis la „PSB Bank” (Federaţia Rusă) de la reprezentanții blocului electoral „Victorie-Pobeda” și pretinsa faptă ar fi fost comisă în scopul influenţării exercitării ori neexercitării unor drepturi electorale la alegerile prezidențiale şi referendum acțiuni pretinse drept „corupere electorală pasivă” calificate conform art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional sancţionabilă cu amendă între 25 000-37 500 lei.

A menționat că, în dosarul contravenţional au fost depuse următoarele materiale probatorii două file conţinând semne grafice (logouri interfaţă telefon) care reflectă doar titularul numărului de telefon şi numărul total al SMS-urilor recepţionate de la „PSB Bank”; conţinutul SMS-urilor lipseşte, rezultate ale activităţilor speciale de investigaţie (ASI) dintr-o cauză penală distinctă - ordonanţe ale procurorilor şi încheieri ale judecătorilor de instrucţie - fără legătură explicită cu prezenta cauză contravenţională, nu au fost anexate ordonanţe de ridicare a înscrisurilor menţionate şi nici procese-verbale de ridicare sau predare benevolă a acestora, copii ale explicaţiilor contravenientului, originalul actului procesual lipseşte. Menționînd prevederile art.425 alin.2 Cod Contravenţional a subliniat că în prezenta cauză: Fişierele grafice nu conţin date despre conţinutul mesajelor, valoarea transferurilor, data sau ora acestora; nu pot demonstra pretinderea/primirea de avantaje, Actele operative (ordonanţe de interceptare, încheieri de autorizare) provin dintr-o altă cauză penală şi nu indică vreo legătură directă cu contravenţia cercetată. Conform art. 42 alin.(3); 279/1 CPP şi jurisprudenţei CEDO (Roşcă v. Moldova, 2004), probele colectate într-o cauză pot fi utilizate într-alta doar dacă există o ordonanţă de disjungere şi conexare, inexistentă aici; Omiterea ordonanţei de ridicare şi aprocesului-verbal de ridicare contravine art. 110 CPP, fiind o omisiune de formă ce atrage nulitatea absolută (art. 251 alin.1 CPP, aplicabil prin trimiterea art. 425 alin. 7 Cod contravenţional); Copiile explicaţiilor contravenientului nu pot substitui originalul (art. 425 alin.(2), (7) CC în coraborare cu art.94 CPP), lipsa semnăturii şi a menţiunii de luare la cunoştinţă afectează veridicitatea înscrisului.

A mai evidențiat că, latura obiectivă a art. 47[1] alin. (1) implică dovada concretă a pretinderii, acceptării ori primirii unui bun/avantaj «pentru sine ori pentru altul», precum şi legătura cu exercitarea dreptului de vot. În lipsa conţinutului SMS-urilor şi a altor date

bancare (sumă, dată, descriere tranzacţii), nu se poate stabili existenţa vreunui «avantaj» şi nici raportul cauzal cu comportamentul electoral astfel latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepționarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, observă că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul **in dubio pro reo.**Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului iar omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată. Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravenţional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul oblisării acuzatului să şi demonstreze nevinovăţia sa or, nevinovăţia se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului Contravenţional.

În contextul expus mai sus a specificat că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Sugailo Margaretaa comis fapta respectivă or, instanţei de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente şi pertinente care să ateste că, ultima a acceptat şi primit careva mijloace băneşti, agentul constatator întemeindu-şi soluţia de sancţionare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicaţiei PSB Bank, faptă pentru care legislaţia nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenţia făptuitorului prin intermediul acestei aplicaţii de a primi careva mijloace băneşti anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. Astfel, lipsa de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) şi în mod voalat, urmează de reţinut că agentul constatator a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenţie, invocând nişte concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Godorog Svetlana, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale .Faţă de cele precizate urmează de reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, trebuie de reţinut că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt iar la înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de

probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă de altfel, art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane. În condiţiile enunţate, conchidem că, în speţă nu este demonstrat că în acţiunile lui Godorog Svetlana, este întrunită fapta contravenţiei stabilită de art. 47/1 alin. (1) CC.

Remarcă că, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei iar conform art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional astfel în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nefiind răsturnată, în situaţia în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acţiunile lui Sugailo Margareta ar fi existat elementele contravenţiei stabilite de art. 47/1 alin. (1) CC, instanţa de judecată, pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, coroborat cu art. 461 Cod Contravenţional, este necesar de a înceta procesul contravenţional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenţie, prin care lui Sugailo Margaretai se incriminează comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) CC în legătură cu faptul că în acţiunile ultimei nu este întrunită fapta contravenţiei respectiv, elementul material nu a fost dovedit «dincolo de orice îndoială rezonabilă», iar latura obiectivă rămâne neîndeplinită.

În acest sens a mai subliniat că, lipsa menţiunilor obligatorii din procesul-verbal (data şi ora faptei) - art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional potrivit cărui:„ (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; şi art. 445 Cod contravenţional:„Nulitatea procesului-verbal: (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod

esenţial fondul cauzei astfel consideră că în speţă este afectat esențial fondul cauzei deoarece indicarea abstractă şi general a timpului comiterii faptei face imposibilă calificarea corectă, mai mult ca atît după prevederile art.47/1 CC a intrat în vigoare la 09.04.2024, astfel există riscul atragerii la răspundere a persoanei în lipsa normei penale atragerea la răspundere retroactive respectiv consideră că este încălcat art. 7 CEDO, potrivit căruia: Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acţiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârşită, nu constituia o infracţiune, potrivit dreptului naţional şi internaţional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârşirii infracţiunii. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării şi pedepsirii unei persoane vinovate de o acţiune sau de o omisiune care, în momentul săvârşirii sale, era considerată infracţiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de naţiunile civilizate. ”(riscă aplicarea retroactivă a normei sancţionatoare. CEDO - Scoppola (nr. 2) c. Italia (2009) reafirmă interdicţia retroactivităţii.

Suplimentar la cele menționate a relatat că, în speţă este încălcat art.6 CEDO, deoarece prin neândicarea timpului concret al comiterii faptei contravenientul este în imposibilitate de a se apăra efectiv, inclusiv prin invocare a unui alebiu. Încheierile judecătorilor de instrucţie anexate nu au fost comunicate contravenientului - încălcarea art. 6 §1 CEDO (contradictorialitate); contravenientul nu a avut acces la acest probatoriu nu a avut posibilitate legală de a contesta acţiunea procesuală de redicare a corespondenţei sale.Potrivit prevederilor art.425 alin.(6) lit.c) alin.(7) CC în coraborare cu art.94 CPP asemenea date nu sunt admise în calitate de probe. Inexistenţa ordonanţei de ridicare şi a procesului-verbal de ridicare - duce la nulitate absolută conform art. 251 CPP; Utilizarea unor copii necertificate ale explicaţiilor - contravine art.425 alin.(2), (7) în coraborare cu art.94 CPP. În concluzie, având în vedere lipsa elementelor constitutive dovedite şi nulităţile absolute identificate, în temeiul art. 461 Cod contravenţional şi art. 6 CEDO, solicită încetarea procesului contravenţional şi achitarea contravenientului cu restituirea eventualelor bunuri/confiscări dispuse.

Agentul constatator Costin Petrea fiind citat în mod legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a anunțat despre motivele neprezentării, instanța de judecată dispunând examinarea cauzei în lipsa acestuia, or, ultimul a fost citat legal, dând eficiență prevederilor art.455 Cod contravențional, precum și termenului restrâns de examinare a cauzelor respective.

Alte persoane în prezentul proces nu au fost audiate, or, careva cereri sau demersuri în acest sens nu au parvenit.

2. Probele pe care se întemeiază concluzia instanței.

Audiind explicațiile participanților la proces și studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația depusă este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul ei, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale

stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8).

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator. În cel mult 3 zile de la data depunerii contestației, agentul constatator expediază în instanță contestația și dosarul cauzei contravenționale.

Potrivit dispoziției art.374 alin.(3) Cod contravențional și practicii CEDO, cauza contravențională se soluționează potrivit regulilor generale de drept contravențional. Respectiv la constatarea și examinarea cauzei, părțile (agentul constatator, petiționarul) urmează să prezinte probele întru confirmarea poziției sale.

În conformitate cu prevederile art.425 Cod Contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Conform prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În cursul judecării cauzei, instanța de judecată a creat posibilitatea reală de acces liber al oricărei din părți la un proces echitabil, a oferit părților condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei. În fața instanței de judecată părțile au avut posibilitatea să beneficieze de drepturi egale în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1[1]).

Conform materialelor cauzei s-a constatat că, la data de 11.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca, subofițer superior al SS-5 Stoicani, Costin Petrea în privința lui Munteanu Svetlanaa întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.47[1] Cod Contravențional pentru faptul că, Munteanu Svetlana în perioada anului 2024 având calitatea de alegător cu drept de vot a pretins personal de la reprezentanții Blocului „Victoria- Pobeda”, prin intermediul contului

bancar eliberat de „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin în schimbul efectuării unor drepturi de vot în anul 2024.

Prin decizia agentului constatator din 11.04.2025 Munteanu Svetlana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] Cod Contravențional și sancționată cu amendă în de 500 unități convenționale echivalentul 25 000,00 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare Munteanu Svetlana, la data de 22.04.2025 a depus contestație la Inspectoratul de Poliție Soroca împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 11.04.2025.

În ședința de judecată s-a constatat, că la data de 22.04.2025, Munteanu Svetlana a depus la IP Soroca contestație, în ordinea 448 Cod contravențional, împotriva procesului contravențional și deciziei agentului constatator din 11.04.2025 care a fost înregistrată sub nr. intrare 2570, materialele fiind remise în instanță la 25.04.2025, prin urmare, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

Examinând cauza, instanța a reținut prevederile art. 10 Cod contravențional, de unde rezultă că, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 14 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvîrșită cu intenție dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvîrșită din imprudență dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Potrivit dispoziției art.374 alin.(3) Cod contravențional și practicii CEDO, cauza contravențională se soluționează potrivit regulilor generale de drept contravențional. Respectiv la constatarea și examinarea cauzei, părțile (agentul constatator, petiționarul) urmează să prezinte probele întru confirmarea poziției sale.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art.47, **47[1]** , art.481 alin.(7), art.49, 50, 52, 52[1] , 54, 68[1]–71, 73, 76[1] , art.77 alin.(8), art.77[2], 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80[1] , 85–87, 89–91, art.91[1] alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180[1], art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 207[1] , 209, 220, 221, 222–226,

228–243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263^1 , 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287^3 , 289^1 , 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327^4 , 331, 332, 332^1 , 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 3502 , 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (21), (5), (6) și (10), art. 365, 365^3 și 365^5 se constată şi se examinează de către poliţie.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în lipsa lui Munteanu Svetlana, fapt confirmat de către un martor asistent, a căror date au fost indicate în mod corespunzător, iar ultim a recepționat copia actului contestat în termen legal, fapt care rezultă din data depunerii contestației, adică 22 aprilie 2025, astfel, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificată privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurânduse în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Conform prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În cursul judecării cauzei, instanța de judecată a creat posibilitatea reală de acces liber al oricărei din părți la un proces echitabil, a oferit părților condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei. În fața instanței de judecată părțile au avut posibilitatea să beneficieze de drepturi egale în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Instanța de judecată denotă că, lui Munteanu Svetlana i s-a încriminat comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional cu indicii de calificare: *,,coruperea electorală pasivă, adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”*.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, care au fost administrate în cadrul legal al procedurii contravenționale, cu fixarea și documentarea situației de fapt descries și anume:

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 întocmit în privința lui Munteanu Svetlana în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional (f.d.8);
- raport privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025 (f.d.10);
- raport din 08.04.2025 eliberat de șef adjunct secție, șef al Serviciului interacțiune comunitară al Secției Securitate publică comisar principal Iurie Vasilachi (f.d.11);
- scrisoarea nr. 34/17/1-3599 din 07.04.2025 (f.d.12);
- raportul de analiză informațional-criminală întocmit de către Inspectoratul General de Poliție din 07.02.2025 (f.d.13-16);

- extrase din fișierul format Excel – anexă la raportul de analiză informațional-criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025 (f.d.17, 18);

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, or, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] alin. (1) Cod Contravențional, la caz contravenția consumându-se în momentul instalării aplicației, acceptării mesajului, fără a avea importanță faptul ridicării din cont a acestor bani.

Instanța de judecată va supune criticii afirmațiile petiționarei referitor la faptul că, nu a pretins și acceptat careva sume de bani și nu este membru sau simpatizantul căruiva bloc sau partid or, nu s-au prezentat careva probe în susținerea poziției sale sau combaterea veridicității celor prezente, limitîndu-se în exclusivitate la negarea totală a faptului parvenirii cărorva mesaje și ridicării sumelor bănești, în contextul în care confirmă că totuși, numărul te telefon îi aparține, de telefon folosindu-se personal. Astfel, în opinia instanței nu se întrevăd temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator, legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a circumstanțelor avute loc, precum şi a hotărârii contestate.

Deci, reieșind din probele cercetate, precum și din conținutul normelor enunțate mai sus, instanța de judecată concluzionează că constatările personale ale agentului constatator au putere probantă şi sînt suficiente pentru stabilirea vinovăției făptuitorului, instanța neavând careva temei să nu le creadă.

Pe de altă parte, petiționara Munteanu Svetlana urma să prezinte instanței probe pertinente și concludente care să răstoarne poziția expusă de agentul constatator, dar instanța de judecată atestă că aceasta nu a prezentat careva probe invocând faptul că *în ședința de judecată va prezenta probe și referință detaliată* fără a specifica care este motivul și ce ar trebui de fapt să verifice instanța.

În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Nu corespunde situației faptice reținute la caz nici alegațiile petiționarului cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, or în acțiunile acestuia cert s-a constatat, că coruperea electorală este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal *sau prin mijlocitor*, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod contravenţional constituie fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje.

Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.47[1] Cod contravenţional se caracterizează prin intenţie directă.

Scopul infracţiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într -un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravenţional.

Astfel, argumentele privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, instanța le apreciază ca fiind declarative or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul acceptării sumei, fără a avea importanță faptul ridicării din cont a acestor bani.

La fel instanța remarcă că, nu poate fi reținută aserțiunea precum că, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nu este indicat locul și timpul săvîrșirii faptei contravenționale, precum și perioada comiterii contravenției imputate, or, vizualizând procesul-verbal cu privire la contravenție instanța constată contrariul și anume în conținutul acestuia la rubrica nr.4 ”timpul săvârșirii” este indicat ”perioada săvârșirii – anul 2024” iar la rubrica nr.5 ”locul săvîrșirii” este indicat mun.Soroca.

La fel instanța remarcă că, coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unui aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu poate fi efectuată fără a accesa telefonul personal al contravenientului, iar aplicația și mesajele reflectă că transmiterea sumelor bănești a fost efectuată în perioada anului 2024 și anume, în luna septembrie-octombrie adică înaintea alegerilor.

Astfel, prin acceptarea instalării pe telefonul personal a aplicației mobile care aparține unei bănci comerciale de pe teritoriul Federației Ruse și are ca destinație efectuarea transferurilor bănești, în schimbul exercitării sau neexercitării dreptului electoral pentru a vota contra aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană la referendumul din 20 octombrie 2024, s-a stabilit fără dubiu întrunirea laturii obiective a contravenției imputate în pricină. Or, norma imputată sancționează și acceptarea, nu doar primirea, iar faptul acceptării stabilit în speță, denotă acordul contestatorului de a primi bani pentru a-și exercita dreptul la vot într-un anumit fel.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21 ianuarie 2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în

coroborare cu articolele 1 alin.(3) şi 23 alin.(2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată remarcă raționamentele Curții Constituționale expuse în hotărârea sa nr.25 din 28 noiembrie 2024, par.102, prin care Curtea a statuat că, votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetăţeni a organelor reprezentative şi fraudează competiţia bazată pe idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi.

Prin urmare, argumentul contestatorului precum că în pricină nu s-a demonstrat că ar fi primit bani, nu s-a demonstrat conținutul mesajului primit, nu s-a demonstrat scopul mijloacelor financiare și legătura cu electorala, instanța de judecată consideră necesar a le respinge, pe motiv că, în pricină, contestatorul se învinuiește că ar fi acceptat să primească mijloace bănești care nu i se cuvin pentru a-și exercita într-un anumit fel dreptul electoral, iar potrivit concluziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, se reține că faptul votării sau al nevotării nu mai comportă importanță, așa cum contravenția imputată este o contravenție formală, care în pricină se consumă în momentul acceptării, iar survenirea urmărilor prejudiciabile sub forma votului nu este un semn obligatoriu. Or, în cadrul judecării cauzei, contestatorul a avut dreptul să prezinte probe care să combată cele stabilite de către organul de Poliție.

În concluzie, petiționarul a avut posibilitatea de a fi audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a și angaja un avocat, drepturi de care a beneficiat și în cadrul examinării cauzei, dar nu s-au adus argumente capabile să răstoarne legalitatea actului contestat.

În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurând-se de forță probantă pînă la proba contrară.

În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În același context instanța de judecată menționează că, statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin

organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice. Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului".

Potrivit art. 2 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, „suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție".

Art. 38 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, stipulează că "voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat ".

Principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat – nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Subsidiar instanța de judecată reține că, în orice scrutin electoral există o concurență între candidații care aspiră la ocuparea funcțiilor elective. Concurenții în alegeri, de regulă, prin programele lor electorale, propun soluții diferite asupra principalelor probleme din societate şi fiecare din candidați dorește să obțină încrederea, dar și voturile alegătorilor. Uneori concurenții sunt tentați de a încălca legislația în vigoare, pentru a se menține la putere sau pentru a accede la putere, inclusiv prin acțiuni reprobabile de corupere a alegătorilor.

La fel votul secret şi liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere şi democratice şi al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice şi printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative şi fraudează competiția bazată pe

idei şi pe programe politice desfăşurată între partidele politice şi între candidaţi (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor electorale. Prin urmare, politica penală a Parlamentului urmărește să descurajeze actele de corupție electorală, inclusiv prin stabilirea unui sistem efectiv de sancțiuni.

Instanța va aprecia critic poziția petiționarului, care pledează nevinovat, deoarece aceste afirmații se combat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, în opinia instanței aceste alegații nu sunt altceva, decît o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 6 CEDO.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care s-a dispus recunoașterea lui Munteanu Svetlana vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile Codului contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Munteanu Svetlana în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Totodată, instanța de judecată a mai reținut și faptul că, potrivit art.34 alin.(3) Cod contravențional (în vigoare la data comiterii faptei), contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul aducerii la cunoștință a hotărârii cu privire la aplicarea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cazul de față însă nu poate fi raportat la aceste prevederi, fiindcă amenda a fost stabilită la data de 11.04.2025 şi adusă la cunoştinţa acesteia imediat, doar din această dată Munteanu Svetlana a avut facilitatea acordată de a achita amenda cu reducere.

Conform art.312 alin.(1) Cod de executare, trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea.

Prin prezenta hotărâre, instanța nu a aplicat sancțiuni contravenționale doar a verificat legalitatea acestora, de aceea după devenirea definitivă a ei, procesul-verbal cu privire la contravenție cu decizia agentului constatator din 11.04.2025, va fi remis agentului constatator pentru a fi pus în executare.

În baza celor expuse mai sus, călăuzindu-se de art.393 lit.a), 394 alin.(2), 452-463, 465-468 Codului contravențional, instanța de judecată

A H O T Ă R Â T :

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația lui Munteanu Svetlana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 11.04.2025.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Soroca din 11.04.2025, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, de remis agentului constatator pentru a fi pusă în executare.

Hotărârea cu drept de a fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,

Judecătorul **Cristina Botnaru**

